

byť jest napoly umřel,
kdyžť jest palici uzřel;
nejprve přeč utekl.

Vaněk, hrdina parléř,
nestojí v svádě za halěř,
utekl jest ihned přeč
- ačť jest měl chválený meč -
okolo stodoly.

Hasek, hrdé pachole,
byloť jest při téj svádě;
byloť jest ho na mále,
utekl jest ku stodole,
schoval se v kopřivách.

To-li jsů hrdiny?
Před palicemi se hrbili,
běžíc druh přiemo druha
a každý kam kto věda
na retuňk volajíce.

A jímí to slyšiece
bylit' jsů zdrastili kčice,
k klášteru nesmějíce,
nebt' jsů se báli palice,
na se pěci majjice.

Nuž, vy mniškové milí,
kde ste síly nabyli?
Byli byste je rozřthali
i k temu pobjeli,
kdyžť by neutekli.

Dobřeť by ševci dělali,
byť oni mniškóv nechali,
kopyta spravovali,
zuby kóži roztáhali,
nebyli gardianem.

TRUCHLE K NEBI
volám, také k zemi,
té nehody,
majíc mnoho škody.
Kněžie ot těch Viklefuov
zlúpení,
spálení,
nenie kam domuov.
Rozbořena
naše všeckna bydla.
Uměřena
budíž od osídla
ta jich nevěrná rota!
Od nich nás
tento čas
popadla psota.
Co sme měli, pobrali
a z země nás vyhnali,
a když kněže zahubie

Hlas náš uslyš,
milý Pane Bože,
tuto búři utiš,
toť Tvá milost muožé.
O životy nám běží,
jest nás strach,